

Marte Huke

Noorwegen

Vertaling: Liesbeth Huijer

De woorden vluchten voor de gedachte
Bedekken, verbergen, verstoppen
In ieder woord raakt een gedachte verloren

Het geheugen kan de beleving niet vervangen,
de weg met gaten naar het huis
waar we lopen omdat we ons niet kunnen voorstellen
dat we ergens anders zijn

Ordene flykter fra tanken
Tildekker, skjuler, legger over
I hvert ord en tanke som blir borte

Minnet kan ikke erstatte opplevelsen,
den hullede veien fram mot huset
der vi går fordi vi ikke kan forestille oss
et annet sted å være

Ik teken na wat ik zie
Als je praat, licht je van binnenuit op
Als ik schrijf, benader ik de gedachte voor hij ontstaat

Maak sleutels die niet passen
slijp en slijp
met afgewende precisie

Jeg tegner av det jeg ser
Når du snakker opplyses du innenfra
Når jeg skriver når jeg tanken før den blir til

Lager nøkler som ikke passer
sliper og sliper
med bortvendt presisjon

Wij zijn in de kamer samen met de dingen
Een lamp leunt over een bank
Twee dekbedden liggen tegen elkaar aan in bed

Wat een vlieg op de ruit leek
bleek een vogel te zijn
hoog aan de hemel

Vi finnes i rommet samtidig med tingene
En lampe lener seg over en sofa
To dyner ligger inntil hverandre i senga

Det som så ut som en flue på ruta
viste seg å være en fugl
høyt på himmelen

Tekens verspreiden zich
als zaad in de wind
Ben je een haakje
Ben je een dubbele punt
of een punt

Of een punt die zich verspreidt
de armen uitslaat en
alles omarmt

Ieder woord bestaat
en spaties tussen
woorden

We vallen
elkaars vorm in en uit
Weven gedachten met de hand

De stem neemt het bij vlagen over
voorzichtig, voorzichtig
wordt de toon in de kamer gelegd

Ademen
nauwelijks
hier zijn

In al het leven
een drift naar een ander
Als je de tijd uit gaat
zorgt de brekende schakel ervoor
dat de sterke steviger vasthouden

Tegn sprer seg utover
som frø i vinden
Er du en parentes
Er du et kolon
eller et punktum

Eller et punkt som sprer seg utover
slynger armene ut og
omfavner alt

Hvert ord finnes
og mellomrom mellom
ord

Vi faller inn og ut
av hverandres form
Vever tanker med hånden

Stemmen overtar i rykk og napp
forsiktig, forsiktig
legges tonen i rommet

Puste,
såvidt
være her

I alt liv
en drift mot en annen
Når du går ut av tiden
får det bristende leddet
de sterke til å holde hardere fast

Zware regen
De vogel vliegt op van de tak
Ik verzamel indrukken
terwijl het loof kleur verliest

Het koren waait niet
maar wuift in de wind
Ik mis je omdat ik weet dat je bestaat

Tungt regn
Fuglen letter fra greina
Jeg samler på inntrykk
mens løvet mister fargen

Kornet vaier ikke,
men vinker i vinden
Jeg savner deg fordi jeg vet at du finnes

Wakkere dromen
vernieuwen oude herinneringen

Ik wil niet op de foto's staan van wat ik heb gezien,
ik creëer een bevochten vergetelheid
Rek de tijd uit
Sla vele dagen te laat
het kalenderblad om

Zonder jou begin ik boven de grond te zweven
dat is een manier om zich af te wenden
om het onbekende binnen te vliegen met een droom op de rug

Våkne drømmer
fornyer gamle minner

Jeg vil ikke være i bildene av det jeg har sett,
jeg skaper en tilkjempet glemsel
Strekker tiden
Snur kalenderbladet
mange dager for sent

Uten deg letter jeg fra bakken i et svev
det er en måte å snu seg vekk på
å fly inn i det ukjente med drømmen på ryggen